собі зачаття я не знаю і
тобі кінця не пам’ятаю
в пожужмлених конвертах похапцем
розносять листоноші спомини
про нашу ранню недопиту весну
про нашу пізню осінь передчасну
ти кажеш призабула де лягла
(а чи й коли була ?)
границя нечітка
між пристрастю і ритуалом жестів
забула мимохіть моє ім’я привітне
а я ніяк собі не можу нагадати
в якому саме овочі
ти народилася колись.

Збірка « Восени вода ».